

29e ZONDAG DOOR HET JAAR B 2009 – MISSIEZONDAG

De wereld is klein geworden, zo weten wij uit eigen ervaring. Wij nemen de telefoon en kunnen gesprekken voeren met mensen aan de overkant van de aardbol. Via tv-beelden weten wij hoe de volkeren leven in andere werelddelen. Wij zijn getuige van hun leefgewoonten en culturen. Of wij stappen in het vliegtuig en wij worden binnen een etmaal naar ieder plekje op deze aardbol overgevlogen. Wij brengen vakanties door in exotische landen.

De wereld is klein geworden, ook andersom: de kleurling behoort tot ons straatbeeld, zeker in de grote steden. Wij zien de vrouwen met hoofddoekjes. Wij zien mannen met hun gebreide mutsjes en een kralensnoer in de hand. In het Roermondse Veld zijn twee moskeeën gepland. Onze wereld is een smeltkroes van culturen geworden. Wij spreken daarom nu van de multiculturele samenleving. Waar vroeger de missionarissen over vertelden, dat zien wij nu om ons heen, elke dag.

Vandaag op missiezondag beleven wij heel intens, dat wij allen wereldburgers zijn geworden en er ook een internationalisering van de kerk plaats vindt. Wij ontdekken ook, hoe wij allen voor elkaar verantwoordelijk zijn. Waar er nood is, moeten wij hulp verlenen. De slachtoffers van oorlogen en natuurrampen verdienen onze aandacht. Nederlandse militairen worden uitgezonden om vrede te handhaven. Artsen zonder grenzen zwerven uit over de hele wereld.

Maar het hoeft niet steeds een noodsituatie te zijn, die ons bewust maakt van de ene wereldbevolking. Missiezondag doet ons weten, dat wij ook lid zijn van een wereldwijde kerk. Wij zijn lid van een kerk waarbij zich ruim een miljard mensen hebben aangesloten. Terwijl wij ons zorgen maken over de toekomst van de kerk in Nederland, bloeit de kerk in andere werelddelen. Missionarissen vertellen over de volle kerken in Brazilië, India of op de Filippijnen. Dat relativeert onze situatie in Nederland. De grote wereldwijd bloeiende kerk maakt ons ervan bewust, dat onze West-Europese kerk toe is aan een herbronning, een herbezinning na de culturele revolutie in de tweede helft van de 20^e eeuw. De bloeiende kerkgemeenschappen elders maken ons hoopvol. Wij kunnen van hen leren en intussen komen priesters van ginds hier de gelederen versterken.

Wij hoeven ons er niet erover verbazen, dat de Kerk het ergens op deze wereld het moeilijk heeft en dat ook wij eens aan de beurt zijn om in een crisis te verkeren. In deze dip kijken wij naar zovele plaatsen ter wereld, waar de mensen het geloof op een aanstekelijke manier beleven. Wij zijn er getuige van, hoe zij het geloof met hart en ziel beleven en hoe er vele nieuwe gebruiken ontstaan, waarlangs mensen hun geloof beleven.

Elk jaar bij gelegenheid van missiezondag wordt de schijnwerper gericht op een bepaalde kerkgemeenschap ergens op deze wereld. Dit jaar wordt onze aandacht gevraagd voor Bougainville, een paradijselijk oord maar ook een vergeten eiland in de Stille Oceaan. In de jaren negentig van de vorige eeuw werd er een bloedige burgeroorlog uitgevochten. Nu wordt er hard gewerkt aan de wederopbouw. De katholieke kerk speelt onder leiding van de Nederlandse missiebisshop Henk Kronenberg bij deze wederopbouw een belangrijke rol. Vanuit de liefde van Christus is de bisshop de drijvende kracht achter een aantal gezondheidscentra en onderwijsprogramma's. Grote aandacht wordt besteed aan de vorming van parochievrijwilligers. Onder het motto 'wij zijn de kerk' geven ze catechese en bezoeken ze de zieken. Het is hun manier om Gods Woord toe te passen in het

dagelijks leven. De kerk wordt levend doordat iedereen daarom zijn eigen talenten inbrengt en anderen daarin laat delen.

Zo is het onze taak als kerkgemeenschap om dienstbaar zijn en niet om te heersen. Jezus roept ons daartoe op. Helaas zijn wij, westerlingen, zo vaak als de apostelen die om de belangrijkste plaatsen strijden, om voornaam te zijn, erkenning, eigen gelijk. Wij kijken terug op een koloniaal verleden en hebben inmiddels nieuwe vormen bedacht, waarop wij menen onze macht te ontplooien en volkeren afhankelijk te houden. Maar wij dienen allereerst dienstbaar te zijn aan elkaar. Jezus wijst zijn apostelen en ook ons erop, dat het streven naar macht veel onheil heeft gebracht. "Gij weet, dat de heersers der volkeren hun mensen met ijzeren vuist regeren," waarschuwt Hij. Jezus wijst ons daarentegen het ware levensdoel aan: "De mensenzoon is gekomen om te dienen." Dat is zijn program en moet ook ons programma zijn. Jezus vraagt dienstbetoon **van** iedereen **voor** iedereen. Missiezondag roept ons daartoe op. Amen.